

נוסחת הריב"ן

א[1] תנא דמסדר תלמודא כיון כו': [ג:] אהמה: [ג:] (דמעיקרא) לימא כביי: [ד:] הרי עמי קרבן שמוקים: [ה:] כביי תבוב כאן כוה"ל גליון ואי קשיא הא לא קמי מתייר אפי לא עמדה אלא אס עומדת אפי הא לא קשיא כין עומדת אפי לאס לא עמדה לימא דוקא כיכי אכל כמר עמדה לאוסופי מאליה היכא דלא קמי בתמיתין לא מוספין ובי"ה סברי תורפיה דהאי גברא משום דחזא דרבה קמיה ולא דביימה רביעי קאמר וילני היכא דקמת לא חילי עליה מירות. תורפיה כגון מקום הזמן ומקום המורא כלומר שהוא עקרי של שער ואית דגרסי תורפיה דהאי גברא גילוי דעמו של זה ומשמע כגון אס היכה מונחת מתקום המונעט ייחנה נתקום מתורפה. אי הכי דבמיוז עצמו מן היין אימא סיפא אמר ר' יהודה אף כשאמרו בי"ש לא אמרו אלא גאומרי הרי עלי קרבן שער הימנה אס עומדת למי"ל לר' יהודה למיכר למי"ק ממזירי דפרה דלולו מי"ק מי קא מתפסי לא מירי כפרה דקא מיהדר ליה ר' יהודה לא כשאתה כפור שער הימנה אלא שער הימנה ואס מי"ק אמר דהאי מתפסי כיון וכל היכא דמתפסי כין מי איכא למי"ד דלא הוי מיר אלא כגון דאמר הריני מיר מבשרה כו' הסיד ואס"כ מהי"ד ואמר הריני מיר כו' [ו:] כשגויא קמיימא מפי המורה: [ז] טעמא:

הגהות התוספות

- י"ל ומתני'. 2. תיבת כך נמחק. 3. י"ל עומדת. 4. י"ל בי"ש סברי. 5. י"ל אס אין. 6. י"ל דאס. 7. תיבות משס לא כי"ש נמחק ויל' משמע לב"ש. 8. י"ל לא עימדינה. 9. י"ל דהא מיין מר. 10. י"ל דכי. 11. י"ל א"כ. 12. תיבת כאן נמחק ויל' כיון. 13. י"ל ותלמי. 14. י"ל אימא סיפא כו' מי קא כו'. 15. תיבת כי ע"י נמחקל הדיבור הכי גרסין אלא כגון דאמר כי כ"ל. 16. י"ל דהי הכי. ותיבות דלחי"ל אלא נמחק. 17. י"ל דקאמר הריני. 18. י"ל דחק. 19. י"ל שאיתי ותבות שלאי נמחק. 20. חילי י"ל מוכח. 21. י"ל דאמר מבשרה מיר והכלו כי. 22. י"ל דאס לא כן. 23. י"ל כמו כמיר. 24. י"ל והלא אפילו לא נדרו, כשמו כי. 25. י"ל כלל ותיבת אכל נמחק.

פי' הרא"ש

הריני נזיר מיין אם לא עמדה והי"פ כסורה פרה זו שאינה עומדת לע"י עצי צמחה ולא ע"י אחוירי ואמר הריני נזיר מיין אם לא עומדת ותובמה אס עומדת קתי וי"ל דהא לא קשיא ליה דומינן שמדולג התנא (א) ואחא' אבל עמדה מאליה שהוא עיקר החדוש ה"ל למתני' ולפי' בתרא א"צ להגיה המשנה והי"פ סברה פרה זו שאינה עומדת שאינה רוצה לעמוד ודומה הוא שתאמר בריצון הריני נזיר אס עומדת ואו לשון משל כאדם המסרב לעשות דבר ואמר בית שני אס אעשור וסבירי הוא שמאי דהמספר דברי פרה הוי כאילו הוא

אומר הריני נזיר אם לא אעמידנה לפי שהוא כרעס עליה לפי שאינה רוצה לעמוד ואומר בלבבו אדרכה אני אעמידנה ואם לאו הוא נזיר ועמדה ע"י צמח או שהעמידה אחר וזה קורא מאליה כיון שהוא לא העמידה ב"ש סברי תורפיה דההוא גברא אוקמא בידיה גלוי דעתו כמו מניחה במקום התורפה ותורף שהוא גלוי היקשר ועיקרו הוא לא אוקמה דרעמנה עמדה או אחוירם העמידה ובי"ה [סבת] לא היה דעתו אלא מתקום והוא קמת ולא הוי נזיר: מי קמתפסי בה מידי מה שייך לומר בדעתו

היה שתאמר הפרה עלי כקרבן הא לא מתפסי בה מידי אלא אמר בפירוש הריני נזיר מיין: אלא כגון דאמר הריני נזיר מבשרה אם לא עמדה והי"פ (2) פרה זו בלבד שאינה עומדת לא מעצמה ולא ע"י אחר הריני נזירה מפסי הי נזיר מבשרה אם לא עמדה ולאידך פירושא כסבורה פרה זו שאינה עומדת שאינה חפצה לעמוד ומסריבת ואומרת אהא נזיר מופרשת ואסורה שלא יחנו מפנה וכשהוא מספר דבר זה בידעתו שיהא נזיר מבשרה אם לא עימידנה א"י מיירי שאמר בפי' הריני נזיר מבשרה אם לא עמדה ואין לתמוה כיון דאמר בפי' הכי ממאי תנא כלל רביעת דמשום דפליגי ביה בי"ש ובי"ה במאי תורפי' דההוא גברא נקטיה והשתא פליגי נמי בפלוגתא דהריני נזיר מן הגרוגרות ופריך לבי"ה הא לא קמת הוי נזיר והוא מבשרה קאמר ומשני לטעמיהו דבית שמאי קאמר:

י:

הריני נזיר פרק שני נזיר

ואמר הריני נזיר מיין אם לא וכו'. ומתני'¹ דקתני הריני נזירה פי' הריני מיר מיין קי"צ כשצילה: ועמדה מאליה. זה אינו מוסיף על לישנא דמתני' אלא לא צלצד דנלשון המשנה אס עמדה: והוא מוסיף תיבת לא אלא ממילא אמר שכן נעשה המעשה שעמדה מאליה:

ב"ש² תורפי' דההוא גברא משום אוקמה [ג] ביריה והא לא

אוקמה. פי' תורפיה גילוי דעתו כלומר צ"ש כצירא להו כי אמר האדם כי האי לישנא דעתו לומר כן העולם כצורים שהפרה רצונה כל כך בחזקא שאין אדם יכול להעמידה הריני נזיר כלומר אע"פ שאין רצוני להיות נזיר דטריחא לי הריני נזיר אס לא עמדה פי' [ג] אפי' כח צדי להעמידה כח ואס³ לא עמדה משס לא כ"ש⁴ אס יעמידנה⁵ ולצטוף נעשה מעשה שלא טרח בה ולא יגע בה להעמידנה ועמדה מאליה צ"ש סברי אס לא יעמידנה קאמר והא לא אוקמה הלכך חייל נזירות דהא מדין נזיר⁶ וצ"ה סברי אס לא עמדה משום דרצונה היא כחכ כלומר אהא נזיר אס [לא] תעמוד והיא קמתה הלכך לא חייל עליה נזירות וא"ת והשתא נמי תקשי מידי אס לא עמדה קתני וי"ל דכמה משניות משובשות ומשיטין להו כחסורי מחסרי⁷ ודהכי¹⁰ מולה רבא פלוגתא דתנאי צעמידת הפרה וא"י¹¹ לו לפרש פלוגתא דתנאי צעמידת הפרה אס לא יוסיף

לא בגירסת המשנה והוי מוכח דחסר לא כאן¹² דאי אפשר לו לפרש פלוגתייהו בעי"א אכל לשנויא דרמי בר חמא אינו תלי מחלוקת התנאים (כלומר) [כלום] צעמידה אלא צנודר מן הבשר אי חייל עליה נזירות אי לא ולדידיה ודאי קשה מידי מאליה קתני דלא מוכח מפלוגתא דתנאי דחסר מאליה ולכך אין לו כח להוסיף על לשון המשנה וא"ת וליפריך ליה כהדיא למה לי פרה רצונה להא¹³ זה אס עמדה מאליה ליפלוג כהדיא צנודר צנזיר מן הבשר אי חייל עליה נזירות ולחנו צ"ש לשיטתן וצ"ה לשיטתן וי"ל דה"נ פריך מידי מאליה קתני ולא הוקשה לו עיקר קושיא זו אלא לגלגל עליו ולומר כיון דאינה פלוגתא דתנאי כלל צעמידת הפרה אין לך כח להוסיף על לשון המשנה מאליה וכיון דתנאי לא פליגי צעמידת הפרה א"כ תקשי לך טפי (א"כ) למה לתנא להזכיר כלל צעמידת הפרה ליפלוג צנודר מן הבשר ולחנו לשיטתן ולא הוזכיר קושיא ומאליה אלא להזכיר לו דפלוגתא דתנאי לא תליא צעמידת הפרה כלל ומעתה תקשי לך קושיא חזקה טפי לילפולגו צבצר להדיא ולחנו לשיטתן: **א״מ**¹⁴א סיפא¹⁵ מי קא מתפסי בה מידי. כלומר אמאי פליג רבי (א)ת"ק דהפרה לא הויא אלא כקרבן צעלמא הרי לא התפסי בלשונו קונס לומר פרה זו כקונס או כקרבן אלא נזיר מיין להדיא אס לא עמדה כו'¹⁶ ה' אלא ה"ג כגון דאמר הריני נזיר [מצשרה] אס לא

עמדה ועמדה מאליה וכו' והשתא נחלקו בלשון כדפרישית לעיל ונחלקו נמי כי נדר מן הבשר אי הוי נזיר לכל מיני וא"ת והשתא כיון דאוקי רבא פלוגתייהו צעמידת הפרה למה לו להגיה ולהוסיף תיבת לא על לשון המשנה והא יכול לפרש צלא הגהה ותוספת כגון דאמר הריני נזיר מצשרה אס עמדה והעמידה צ"ש משמע להו אס עמדה אס אעמידנה ככח ידי וכן עשה טרח ויגע להעמידנה ככח הלכך הוי נזיר מבשרה וכיון דקילי נזירות אצשרה חייל נמי אכל מיני דצ"ש לשיטתן וצ"ה סברי אס עמדה מאליה השמע והוא העמידה ולא עמדה מאליה ולא חייל נזירות אפי' אצשרה וי"ל דאה"ג אלא¹⁷ (א) ודאי לא הוו פליגי צ"ה לומר דלא ליהוי נזיר דכיון דקאמר יהיה¹⁸ נזיר אס (אמר) עמדה משמע בכל ענין שפעמוד צין ע"י עצמה צין ע"י אחרים הוי נזיר ועי"ל דאין דרך הנודרין לומר צבאי לישנא לב"ש שתלה נזירותו אס עמדה פירוש אס אעמידנה דטרח בה צעל כרחו להעמידה כדי שיחול עליו נזירות דכיון דהפ"ר¹⁸ להיות נזיר [לימאן] כהדיא הריני נזיר למה תלה נדרו צעמידת הפרה אכל בלשון זה דרך העולם לידור אהיה נזיר אס לא עמדה פירוש אס לא אעמידנה כלומר אע"פ שאינו נזיר צרזון הריני מקבל עלי נזירות אס לא יהיה לי כח להעמידנה ^[1] אהיה נזיר לא שאני¹⁹ חפץ צנזירות להכי מוסיף על לשון המשנה לא כדי לפרש בלשון שרגילות לומר ולידור וא"ת ומאי קא עביד צריכותא לעיל מתרתין תלת והא צבא נחלקו כאן מחלוקת חדש צבאס לא עמדה ^[1] מאליה ^[ח] י"מ דשמא כל הסיכויים שמירך הש"ס צבאס רבא לא תירך מעולם ולית ליה ביריה ותלת ולא תירך רבא כי"א תירוך אחרון מצשרה אס לא עמדה אכל תירוצי קמאי לא רבא תירך אלא משום דהקשה ארמי בר חמא הוזכר צב"ס צבמו דצ"ה אשכחנא ציצמות פרק החולן (דף לה:) דקאמר מיתביי הכונס וצביאה לא פליג כלל עליה דהא קאמר צמר הכי צביאה דכ"ע לא פליגי וכן לקמן פ"ג (דף קי.) וצלישנא דבית שמאי סברי תורפיה דההוא גברא וכו' לא שמעינא הא פלוגתא מגרוגרות ויש לומר דע"כ פליגי נמי צנודר מן הבשר דאס לא כן ליפלוג מן היין כהדיא צעמידת הפרה ומדרבי יהודה מוכיח²⁰ דלא צנודר מן היין פליגי דאהא לא הוה פליג רבי יהודה אלא על כרחך הנודר²¹ מצשרה והלכו לשיטתן ואהא קא עביד צריכותא לעיל ומכל מקום גם צעמידת הפרה פליגי דאס כן²² ליפלוג צבצר להדיא למה לי להזכיר פרה אס עמדה צמתני' אלא ע"כ גם צעמידת הפרה נחלקו ואס תאמר ומאי דוחקיה למימר וצית הלל סברי תורפיה דההוא גברא כו' וצריך לומר דבית שמאי קאמרי לימא דצ"ה [סצרין] דלא הוי נזיר צמה דנזיר²³ מן הגרוגרות וי"ל דע"כ צ"ה אחי לפלוגי נמי צעמידת הפרה דאי צנודר מן הבשר ולטעמיהו ליפלוג צבצר לחודי דליכא למימר שנה עמידת הפרה לאשמועינן טעמא דבית שמאי דהוי נזיר מבשר כי תלה נדרו צעמידת הפרה וכו' ⁹ עטעמא דצ"ש לחוד אלא לאשמועינן אלא על כרחך טעמא דצ"ה אלא לאשמועינן כי תלה נדרו צעמידת הפרה דלא חל נדרו אפילו על הבשר וא"ת סוף סוף מאי נפקא מינה לבית הלל והלא אפי' ²⁴ כשמו זה [א] [מן] הבשר לא חייל אכל ²⁵ מיני דנזירות כדמשמע להו בצגרוגרות וי"ל דנפקא מינה היכא דנדר מן היין צפי' ותלה נדרו צעמידת הפרה דלא חייל עליה נזירות דלצית הלל משמע להו משום דרצונה היא והא קמתה:

הריני נזיר פרק שני נזיר

צ"ש סברי תורפיה דהאי גברא כו'. כדלקמיה מוקי לה. ואמר לנו המורה¹ אע"ג דלא ^(א) תני לה רבא כהדיא צבך קמיימא צבאס לא עמדה ועמדה מאליה דצדין הוא דהוה ליה למיתני הכי דקאמר לה נמי צאדך תירוצא דמתרך לה אלא ^(א)אמורא דמסדר הש"ס כיון דשמעיה לרבא דאמר מילתא דאית צה פירכא לא ^(א)אנחית לסיומיה למילתיה ופריך ליה כדפריך צשלמא פרה צת קרבן היא והדר ממליף שיטתו ^(א)דמעיקרא דמוקי לה צכגון דאמר הרי עלי קרבן ^(א)והדר נזירות דמי ודאי נזיר צכגון דאמר הריני נזיר מיין ומסיים למילתא: ^(א) **צשלמא פרה צס קרבן היא.** צשלמא לגבי פרה מציט מוקמת לה צכגון דקאמר הרי עלי קרבן דהוי נזיר ^(א) דהואיל צבת קרבן היא כלומר דקא שייכא צכלל קרבן אע"ג דצקרבן נזיר לא שייכא ליכא למימר כאומר הרי עלי קרבן נזירות דמי והוי נזיר אלא לגבי דלת היכי קיס להו לב"ש הכי צשלמא גצי גרוגרות איכא למימר הואיל ופירי הוא מיתלפי צעניצס ויש צלשון הזה לשון נזירות אלא לגבי דלת כי קאמר הרי היא עלי קרבן אס לא נפתח מי שייך צקרבן נזירות כלל: **אלא אמר רבא כגון שסיסה פרה רצונה עופני.** ואמר כסבורה פרה זו שאינה עומדת לעולם לא מאליה ולא ע"י אדם: **ואמר הריני נזיר מיין אס לא עמדה.** ומתני'

דקתני אס עומדת הכי משמע היא כסורה שתהא מתעכבת שס הריני נזיר אס מתקיים מתצמנה שתהא עומדת שס אלא איני אעמידה ועמדה מאליה. ומתני' ליכא לנאקשוי השתא כדמקשינן לעיל מידי אס עמדה מאליה קתני דהא רבא גופיה לא שני ליה הכא צין עמדה מאליה צין עמדה ע"י אחרים: וצבא פליגי **דצ"ש סברי תורפיה דהאי גברא.** עיקר של זה לא הות אלא אדעתא דאדור לוקיס לא צעל כרחה והאי דקאמר אס לא עמדה אס לא אעמידה צמשמע והלכך כיון דלא אוקמה הוי נזיר ^(א): **ואמר הריני נזיר מיין כו'.** לא אינטריך ^(א) למימר אלא הריני נזיר אלא משום דמשני לעיל מצשרה אמר הכא מיין לאפקוי משנויא קמיימא ^[1]. [א] וקא מיהדר ליה רבי יהודה לתנא קמא לא כשאתה כפור צצמתפסיס צפרה ליהוי נזיר כך אמרו צ"ש אלא אף כשאמרו צ"ש דמיתפסיס צה לא אמרו אלא צאומר הרי פרה זו עלי קרבן דהוי נדור ואינו נזיר אכל צבלת לא פליג ר' יהודה דהא לא שייכא לישנא דנדרים גצי דלת כלל: **וצ"ה אמרי.** ^(א) ^[1] וטעס משום דקמת לא הוי נזיר הא אס לא קמת הוי נזיר: **והאמרת.** לב"ה דכל היכא דאמר הריני נזיר מצשרה לא הוי נזיר דומיא דמ"ד הריני נזיר מן הגרוגרות דלא הוי נזיר: **לטעמיהו דצ"ש קאמרי להו (לידן כו': מתני'**

דאוקי נזיר מיין אס נדר מן הבשר אי הוי נזיר לכל מיני וא"ת והשתא כיון דאוקי רבא פלוגתייהו צעמידת הפרה למה לו להגיה ולהוסיף תיבת לא על לשון המשנה והא יכול לפרש צלא הגהה ותוספת כגון דאמר הריני נזיר מצשרה אס עמדה והעמידה צ"ש משמע להו אס עמדה אס אעמידנה ככח ידי וכן עשה טרח ויגע להעמידנה ככח הלכך הוי נזיר מבשרה וי"ל דאין דרך הנודרין לומר צבאי לישנא לב"ש שתלה נזירותו אס עמדה פירוש אס אעמידנה דטרח בה צעל כרחו להעמידה כדי שיחול עליו נזירות דכיון דהפ"ר¹⁸ להיות נזיר [לימאן] כהדיא הריני נזיר למה תלה נדרו צעמידת הפרה אכל בלשון זה דרך העולם לידור אהיה נזיר אס לא עמדה פירוש אס לא אעמידנה כלומר אע"פ שאינו נזיר צרזון הריני מקבל עלי נזירות אס לא יהיה לי כח להעמידנה ^[1] אהיה נזיר לא שאני¹⁹ חפץ צנזירות להכי מוסיף על לשון המשנה לא כדי לפרש בלשון שרגילות לומר ולידור וא"ת ומאי קא עביד צריכותא לעיל מתרתין תלת והא צבא נחלקו כאן מחלוקת חדש צבאס לא עמדה ^[1] מאליה ^[ח] י"מ דשמא כל הסיכויים שמירך הש"ס צבאס רבא לא תירך מעולם ולית ליה ביריה ותלת ולא תירך רבא כי"א תירוך אחרון מצשרה אס לא עמדה אכל תירוצי קמאי לא רבא תירך אלא משום דהקשה ארמי בר חמא הוזכר צב"ס צבמו דצ"ה אשכחנא ציצמות פרק החולן (דף לה:) דקאמר מיתביי הכונס וצביאה לא פליג כלל עליה דהא קאמר צמר הכי צביאה דכ"ע לא פליגי וכן לקמן פ"ג (דף קי.) וצלישנא דבית שמאי סברי תורפיה דההוא גברא וכו' לא שמעינא הא פלוגתא מגרוגרות ויש לומר דע"כ פליגי נמי צנודר מן הבשר דאס לא כן ליפלוג מן היין כהדיא צעמידת הפרה ומדרבי יהודה מוכיח²⁰ דלא צנודר מן היין פליגי דאהא לא הוה פליג רבי יהודה אלא על כרחך הנודר²¹ מצשרה והלכו לשיטתן ואהא קא עביד צריכותא לעיל ומכל מקום גם צעמידת הפרה פליגי דאס כן²² ליפלוג צבצר להדיא למה לי להזכיר פרה אס עמדה צמתני' אלא ע"כ גם צעמידת הפרה נחלקו ואס תאמר ומאי דוחקיה למימר וצית הלל סברי תורפיה דההוא גברא כו' וצריך לומר דבית שמאי קאמרי לימא דצ"ה [סצרין] דלא הוי נזיר צמה דנזיר²³ מן הגרוגרות וי"ל דע"כ צ"ה אחי לפלוגי נמי צעמידת הפרה דאי צנודר מן הבשר ולטעמיהו ליפלוג צבצר לחודי דליכא למימר שנה עמידת הפרה לאשמועינן טעמא דבית שמאי דהוי נזיר מבשר כי תלה נדרו צעמידת הפרה וכו' ⁹ עטעמא דצ"ש לחוד אלא לאשמועינן אלא על כרחך טעמא דצ"ה אלא לאשמועינן כי תלה נדרו צעמידת הפרה דלא חל נדרו אפילו על הבשר וא"ת סוף סוף מאי נפקא מינה לבית הלל והלא אפי' ²⁴ כשמו זה [א] [מן] הבשר לא חייל אכל ²⁵ מיני דנזירות כדמשמע להו בצגרוגרות וי"ל דנפקא מינה היכא דנדר מן היין צפי' ותלה נדרו צעמידת הפרה דלא חייל עליה נזירות דלצית הלל משמע להו משום דרצונה היא והא קמתה:

הריני

תיבות י"מ י"ל הג"ה ואמרי תיבות לקמן פ"ג דף קו וח' צ"ל עד כאן הג"ה א"מ: [א] במא"ד וא"ת סוף סוף מאי נפקא מינה לבית הלל והלא אפילו כשמו זה על הבשר לא חיל אכל מיני דנזירות י"צ ר"ל צין נזירות מיין צין נזיר מבשר כמו שס"ל גצי גרוגרות ואס כן מאי נפקא מינה דתלה צעמידת הפרה א"ת:

תיבות י"מ י"ל הג"ה ואמרי תיבות לקמן פ"ג דף קו וח' צ"ל עד כאן הג"ה א"מ: [א] במא"ד וא"ת סוף סוף מאי נפקא מינה לבית הלל והלא אפילו כשמו זה על הבשר לא חיל אכל מיני דנזירות י"צ ר"ל צין נזירות מיין צין נזיר מבשרה אם לא עמדה והי"פ (2) פרה זו בלבד שאינה עומדת לא מעצמה ולא ע"י אחר הריני נזירה מפסי הי נזיר מבשרה אם לא עמדה ולאידך פירושא כסבורה פרה זו שאינה עומדת שאינה חפצה לעמוד ומסריבת ואומרת אהא נזיר מופרשת ואסורה שלא יחנו מפנה וכשהוא מספר דבר זה בידעתו שיהא נזיר מבשרה אם לא עימידנה א"י מיירי שאמר בפי' הריני נזיר מבשרה אם לא עמדה ואין לתמוה כיון דאמר בפי' הכי ממאי תנא כלל רביעת דמשום דפליגי ביה בי"ש ובי"ה במאי תורפי' דההוא גברא נקטיה והשתא פליגי נמי בפלוגתא דהריני נזיר מן הגרוגרות ופריך לבי"ה הא לא קמת הוי נזיר והוא מבשרה קאמר ומשני לטעמיהו דבית שמאי קאמר:

מסורת הש"ס

(א) מכאן שייך לעיל ע"א, (ב) ע"כ שייך לנסן, (ג) גירי א"מ קאמר, (ד) גי' א"מ ר' יהודה, (ה) גי'א דאן,

הגהות הב"ח

(א) גמ' ובי"ה סברי תורפיה דהאי גברא משום דרביעא: (ב) שם אלא צאומר הרי פרה זו עלי קרבן וכו' מי קא מתפסיס צה מירי גי'כ פי' האל מן היין וא"כ קשה אמאי פליג ר' יהודה דשפיר קאמר מי"ק דלצ"ש הוי נזיר ומיהדרין אלא דמתפסיס צפרה דקאמר לאו הריני נזיר מבשרה וכו' דנעלמי דאמר קאמר אס לא עמדה: (א) רש"י ד"ה צ"ש סברי וכו' אע"ג דלא קאמר לה רבא כהדיא צבך קמיימא אא לא וכו' מאליה ברוין הוא דהוה ליה למימר הכי וכו' קרבן היא וכו' והדר מתלף: (ו) ד"ה צשלמא וכו' דהוי נזיר הואיל לכ"ל ואות ד' נמחק: (ה) ד"ה ואמר הריני וכו' לא אינטריך ליה למימר וכו' קמיימא הס"ד ואס"כ מ"ה אלא כגון דאמר הריני נזיר מבשרה וכו' וקא והדר ליה וכו' ליהוי נזיר לא כך אמרו: (1) ד"ה וצ"ה אמרי טעמא:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אימא סיפא וכו' בטעמא דב"ש איני לאשמעינן. ק"ל הא לפי קושיות התוספות ליכא פלוגתא כיסוד זה דאס לא עמדה ועמדה מאליה דמוקרי מתקיים התנאי גם לב"ה ואס היה אומר הריני נזיר מיין הוי נזיר א"כ הך חידוש הוא להלכתא ולא שייך בזה טעמא דצ"ש לחוד אחי לאשמעינן וצ"ע:

הגהות מהר"ב ורשבבורג

[א] רש"י ד"ה ואמר כו' וקמהדר ליה צ"צ עיין א"מ: [ב] תוס' ד"ה צ"ש סברי תורפיה דהאי גברא משום [אוקמיה] צידים הוא עב"ל צ"צ עיין א"מ לעיל ע"א בתוס' ד"ה הרי עלי והכל הוי צנודר אחד לפי הגהתו: עט זה הדיבור יע"ש: [ג] במ"ד פי' אס אין כח צירי להעמידה ככח ואס לא עמדה משס לא כל שכן אס יעמידנה מן תיבת אס לא עד תיבת יעמידנה נמחק וי"צ ואס לא עמדה משמע לב"ש אס לא עמידה כ"ל א"מ:

[ד] במ"ד ומשניין להו חסורי מיספאל דהכי נמחק תיבת דהכי וי"צ דהא: [ה] ב"ה צ"הא סיפא וכו' אס לא עמדה וכו' י"צ ולעז"ר דכאן הסיד' ואס"כ מהי"ד אלא ה"ג וכו': [ו] במ"ד כלומר אע"פ שאינו נזיר צבזון הריני מקבל על נזירות אס לא יהיה לי כח להעמידנה ואס יהיה לי כח להעמידנה לא אהיה נזיר כ"ל א"מ: [ז] במ"ד והא כהא נחלקו כאן מחלוקת חדש צבאס לא עמדה ועמדה כ"ל: [ח] במ"ד י"מ דשמא כל המיוזים עד וכן לקמן פ"ג דף ז' צ"צ מן תיבות י"מ עד לקמן פ"ג דף ז' כ"ו מוסגר והוא הג"ה מתכס אחר שלל מדרבי התוספות הללו וקודם

^[1] נראה דל"ל שדמלת התנא תיבת לא אכל עמדה וכו' ועי' בתוס' ד"ה צ"ה (ג) צלא דל"ל כסבורה פרה זו שאינה עומדת וכו' הריני נזיר מבשרה וכו'.